

Pølsefabrikation, og vilde man ikke derved dræbe den Pølsefabrikation, som finder Sted i Kjøbenhavn og Omegn? Det forekommer mig at være saadan. Thi naar man kan indføre hertil slagtede Dyr, som ikke kunne eksporteres til Udlandet, saa kan man billigvis heller ikke eksportere de af disse Dyr producerede Pølser, men saa bliver det paa en Maade umuligt at producere Pølser i de Fabrikker af den Art, som maatte ligge i Kjøbenhavn og Omegn, og det bliver tillige umuligt herefter at oprette saadanne, det vil sige den Industri bliver altsaa ganske kvalt i Kjøbenhavn og Omegn. Hvis jeg har Ret i denne Betragtning, mener jeg, der maatte paa dette Punkt være noget at forandre.

Lohmann: Som det allerede med tilstrækkelig Tydelighed vil fremgaa af de faldne Udtalelser, er det et meget stort og vanskeligt Lovgivningsemne, den ærede Landbrugsminister her har forelagt for os, og jeg skulde næsten mene, at ingen af Tingenes Medlemmer tør vove paa Forhaand at udtale sig aldeles afgørende om Spørgsmaalet. Sagen er for omfattende og for indviklet til, at man straks kan tage Standpunkt til den, den kræver absolut en længere Overvejelse. Dette kræver den, skønt det maa indrømmes, som det allerede er fremhævet fra flere Sider, at denne Sag er særdeles vel forberedt. Den er bleven forberedt ved det Kommissionsarbejde, som ledsager Lovforslaget i den omfattende Betænkning. Kommissionens Arbejde røber megen Omhu, og dette er saa meget mere prisværdigt, som Kommissionen har arbejdet og gjort sig færdig indenfor et Tidsomraade, som ikke er ganske sædvanligt for Regeringskommissioner. Der blev og maaske med nogen Ret af det ærede Medlem for Kellerup (Sloth) anket over Kommissionens ensidige Sammensætning. Det er muligt, at en saadan Anke kan rejses med nogen Ret, men det er jo ikke væsentligt. Det væsentlige er, om man mener, at Kommissionen har arbejdet godt og forsvarligt, og at dens Arbejde kan komme Lovgivningsmagten til Nytte, og derom mener jeg, at vi alle kunne være enige.

Det Spørgsmaal, som for mig er Hovedsagen her, er dette: Bør vi gaa til Indførelsen af en almindelig Statskontrol med vor Kødproduktion? Af hvordan man vil besvare dette Spørgsmaal, afhænger hele den Stilling, man vil komme til at indtage til Lovforslaget. Forholdet mellem Landet og Byerne har hidtil i, hvad der er blevet

udtalt, haft en fremtrædende Betydning. Jeg tror, at man ikke altfor stærkt skal drage dette Forhold frem. Lovforslaget kræver frem for alt efter sin Natur en rolig og lidenskabsløs Behandling, og det kunde tænkes, at hvis man drog Spørgsmaalet om Land og By for stærkt frem, blev Forhandlingen alt andet end lidenskabsløs og rolig. Hvis man mener, at en Statskontrol virkelig vil have Betydning, kan man ogsaa bringe meget betydelige Ofre for at etablere en saadan, og det er betydelige Ofre, i forskellige Retninger, her er Tale om, ja, jeg vil sige, det er Ofre, som ikke en Gang lade sig talmæssig beregne, i det den foreslaaede Ordning griber ind i dybere liggende Spørgsmaal. Man vil nemlig erindre, at her i dette Lovforslag foreslaas der ikke en almindelig Statskontrol med vort Kød, her foreslaas kun en Statskontrol med det Kød, der er bestemt til Udførsel og til Forbrug i de større Købstæder. Man vil altsaa se, at hele den store Landbefolkning og Befolkningen i de smaa Købstæder, stilles saa temmelig udenfor. Jeg er meget i Tvivl om, hvorvidt man gør Ret i saaledes at stille en talrig Del af Befolkningen udenfor. Jeg tror ikke, her er nogen Anledning til at betjene sig af for stærke Udtryk, navnlig af Udtryk som „Kaste“, der ikke er særlig betegnende, men er vel egnet til at blive et Stikord, som kan avle særdeles meget ondt, men jeg mener, at man har Grund til at overveje, hvorvidt det ikke vilde være rigtigt, at gaa til en almindelig Statskontrol med alt det Kød, som slagtes i Erhvervsøjemed her i Landet.

En Ting kunne vi imidlertid alle være enige om, og det er, at den nuværende Ordning ingenlunde er tilfredsstillende. Den er ikke tilfredsstillende indadtil i Forholdet til Landets Befolkning og endnu mindre tilfredsstillende over for Udlandet. Det er ikke heldigt, at vore Købstæder, navnlig de store, skulle ved deres Sundhedsvedtægter kunne omgive sig med Mure, der gøre det umuligt at indføre et sundt og godt Næringsmiddel til Købstaden, uden at det skal passere vedkommende Bys Kødkontrol. Det er ingenlunde heldigt. Og over for Udlandet er det særlig uheldigt, naar Forholdet er, som det er, at den ene Bys Kødkontrol kan underkende, hvad der er godkendt af den anden Bys Kødkontrol. Kødkontrollen i sig selv synes ikke at indeholde særdeles megen Garanti, det personlige Skøn synes mig her at spille en altfor stor Rolle, og de videnskabelige Grundregler, hvorefter man gaar frem, synes mig at